Gerekçe:

Avukatlık mesleği, Türkiye'de henüz anlaşılamamış olup toplumun neredeyse her kesimi tarafından çeşitli eleştiri ve baskılara maruz kalmaktadır. Nitekim, avukatların yaşadığı sorunlar çok katmanlı ve farklı boyutları içinde barındırmaktadır. Hâkim ve savcılar başta olmak üzere adliye ve kalem personeli avukatlık mesleğinin icrasında çeşitli sıkıntıların oluşmasına neden olurken, devletin maliye organları farklı sıkıntılar yaratmaktadır. Bu sorunlara bir de avukatların meslek örgütü olan baroların yaklaşımı ve yarattığı sıkıntılar eklenmekte; mesleki örgütlenme anlamında da sıkıntılar yaşayan avukatlar mesleki mücadele alanlarında da yalnız kalmaktadır.

Avukatların yaşadığı sıkıntılı süreç staj evresiyle başlamakta ve neredeyse bir ömür sürmektedir. Avukatlık stajı bir yıl olup, bunun ilk altı ayı adliye stajı, ikinci altı ayı ise avukat yanında mesleğin öğrenilmesine ilişkin olan kısmıdır. Bu dönem içerisinde stajyer avukatın çalışma yasağı bulunmakta, bu nedenle herhangi bir geliri bulunmamaktadır. Mesleğe stajyer olarak başlayan hâkim ve savcı adayları ciddi maaşlar alırken avukat stajyerlerinin para getirici bir işte çalışması bile yasaktır. Türkiye Barolar Birliğinin stajyer avukatların bu sorunsalını çözmek adına bir meslek dayanışması için ortaya attıkları "vekâlet pulu" uygulaması ise amacından sapmış ve bir rant alanına dönüşüvermiştir. Şöyle ki: Öğrencilikten avukatlığa geçiş aşamasında stajyerlerin yaşadığı soruna bir nebze de olsa destek amaçlı avukat vekâletnamelerine "vekâlet pulu" yapıştırılması, bu pullardan elde edilen gelirle stajyer avukatlara bir burs fonu sağlanması amaçlanmış idi. Ne var ki, stajyer avukatlara verilmesi planlanan burs uygulaması, karşılığı bir yılın sonunda stajyerlikten avukatlığa yeni adım atan kişinin ödeyeceği bir kredi alım uygulamasına dönüşüvermiştir. Bu dönüşüme muhalefet cılız kalmış, avukatlığa yeni adım atmış, zar zor iş bulmuş, üstelik asgari ücret karşılığı çalışan avukatın bu krediyi ödemesi noktasında da avukatların meslek örgütü Barolar Birliği, hukuk çerçevesinde, genç avukatlara ihtarname, icra takibi gibi baskı mekanizmalarını hemen harekete geçirmektedir. Sosyal güvenceden ve gelirden yoksun stajyer avukatların bu sorunları mesleklerine ilk adım attıkları anda daha da kronik bir hâl almaktadır.

Bu durum, mesleğe yeni atılmış olan avukatlar için ciddi bir sorundur. Üstelik stajını bitirmiş birçok genç avukat iş dahi bulamazken, mesleğe adım atamazken borç yüküyle karşı karşıya kalmaktadır. Bir de bu duruma avukatlık ruhsatı alabilmek için barolara ve Barolar Birliğine ödenen yüklü miktardaki harç parası eklenmektedir. Stajı yeni bitmiş genç avukat, ailesinin desteği olmaksızın mesleğine dahi başlayamamaktadır. Hatta bazı baroların staj başvurusu için dahi ciddi miktarlarda ücret talep ettikleri bilinmektedir. Stajın başlangıcından mesleğe başlangıca değin yüklü miktarlarda paraları barolara veren avukatlar, mesleğinde belli bir konuma erişmiş meslektaşlarının yanında neredeyse asgari ücrete çoğu kez sekreter, çaycı, icra kâtibi gibi çalıştırılmakta, mesleğin onuru yara almaktadır. Sermayenin yoğun müdahalesi her meslek grubunun niteliğini değiştirirken maalesef avukatlık mesleği serbest meslek niteliğini kaybetmiş, birçok avukatın yakinen gördüğü ama kabullenmek istemediği patron-işçi avukat ayrımı çok daha belirginleşmeye başlamıştır. Yapılan son araştırmalarda İstanbul Barosuna kayıtlı olarak mesleğini icra eden avukatlardan 16 bininin mesleği vergi mükellefi olmadan, başka bir ifadeyle, başka bir avukatın yanında işçi avukat olarak çalışarak sürdürdüğü görülmektedir. Önemli sayıda avukat işçileşirken, kafa emeği ve fiziki emek birbirinden giderek ayrılmakta, uzmanlaşmanın ve iş bölümünün artmasıyla avukatlık mesleğinin bugüne kadar asli unsurlarından biri olan bağımsız düşünüp karar verebilme olgusu ortadan kalkmakta ve yabancılaşma dâhil işçileşmenin bütün sonuçları gerçekleşmektedir. Avukatların mesleki sorunlarının araştırılması ve çözüm üretilmesi adına Meclis araştırması talep etmek gerekmiştir.